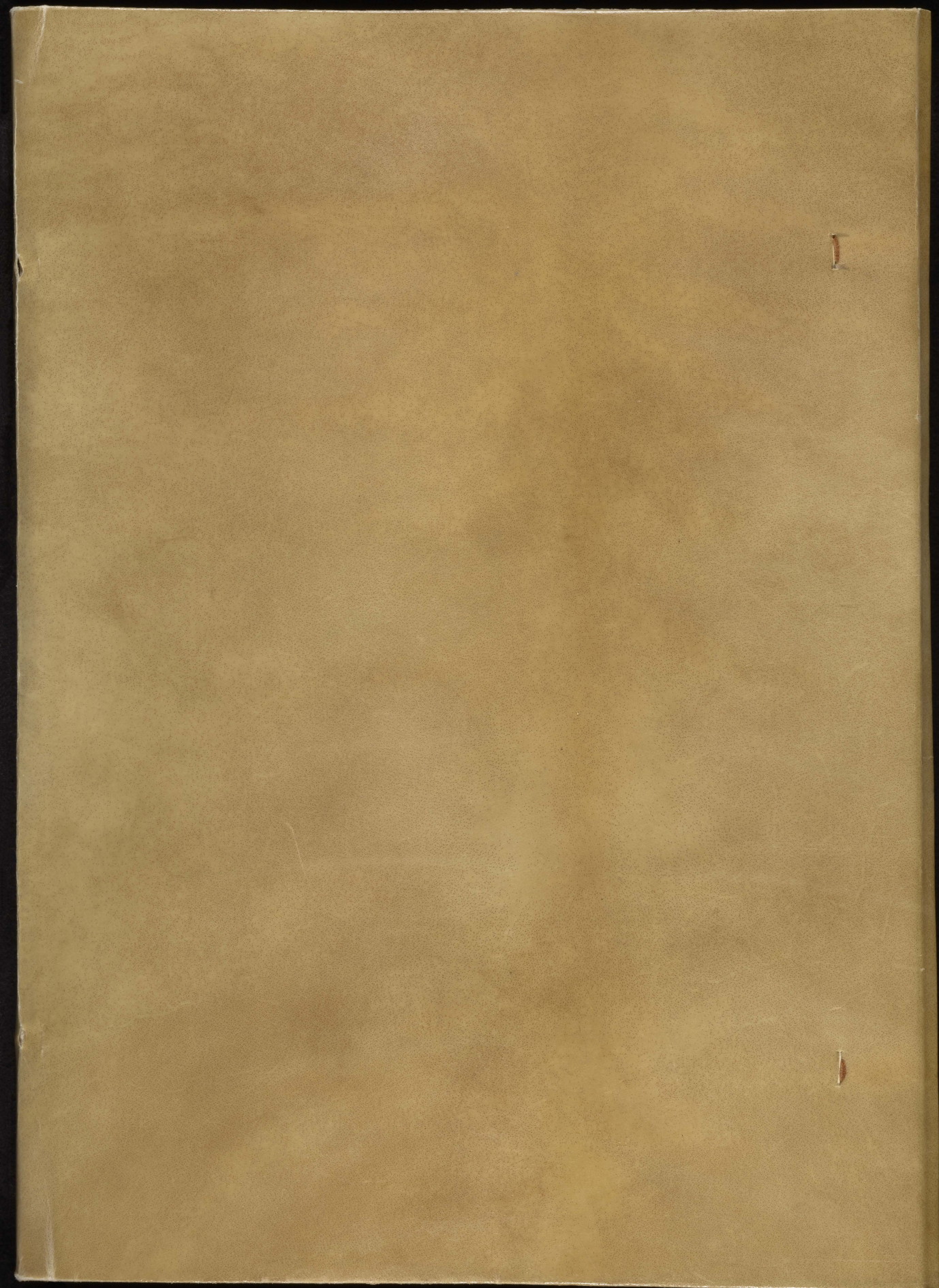

MS 45

Class

Book

University of Chicago Library

BERLIN COLLECTION

GIVEN BY

MARTIN A. RYERSON

H. H. KOHLSAAT

BYRON L. SMITH

CHAS. L. HUTCHINSON

C. R. CRANE

H. A. RUST

CYRUS H. MCCORMICK

A. A. SPRAGUE

C. J. SINGER

Berlin Collection

21
Basilus, Saint, abp. of Caesarea, 329-379.

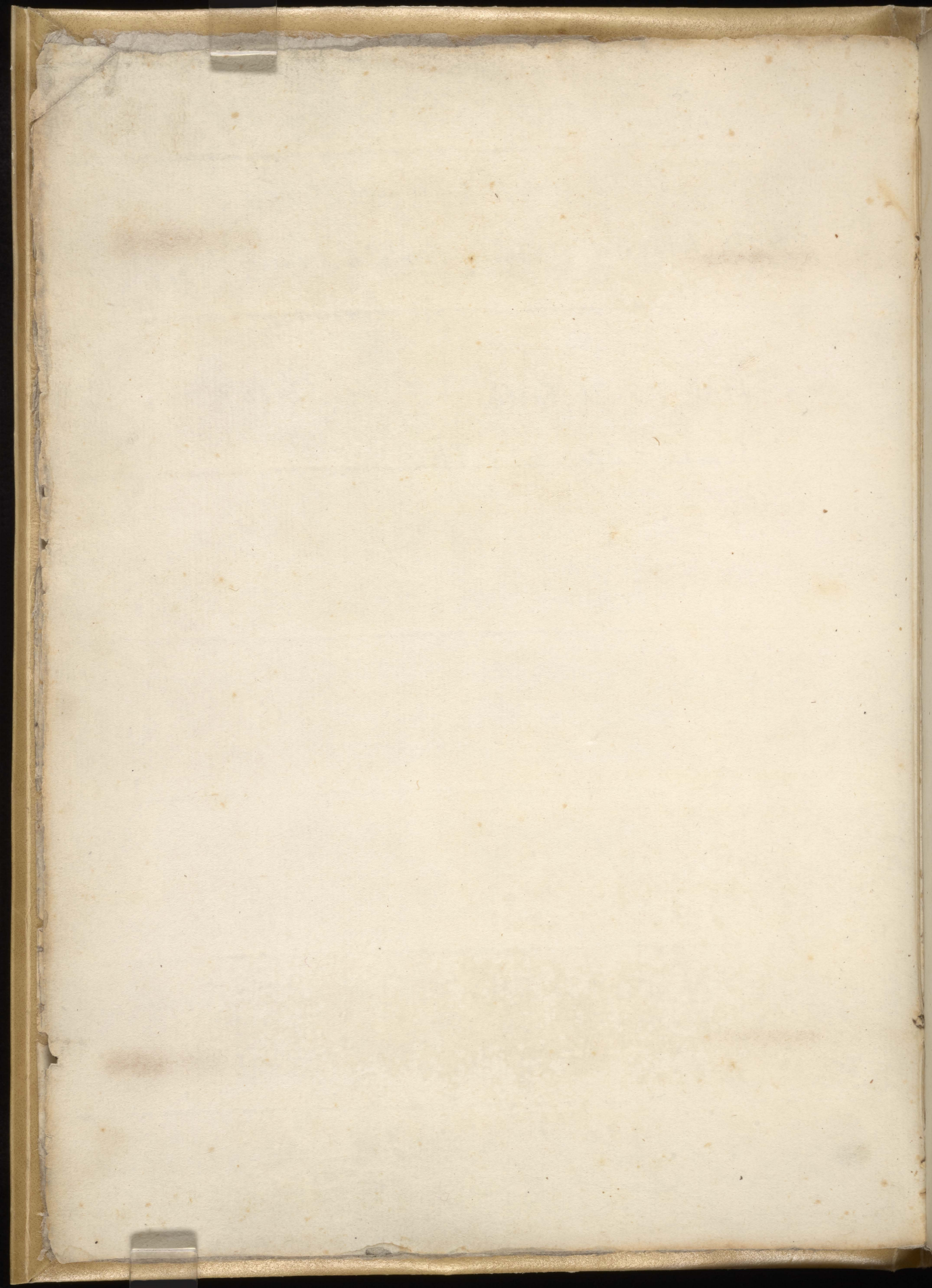
De legendis gentiliis libris.

With: Athanasius, Saint, Patriarch of Alexandria, 293-373.

Vita Sancti Antonii Eremitae.

Italy? In Greek. Ca. 1480?

Scribe: Gregorius Florellius.

2. Briefly state the nature of the case.
3. Describe the facts of the case.
4. Give the names of the parties.
5. State the result of the case.

MS. # 45

- S. Basilij Oratio de utilitate capiendi ee lib. genit.
S. Athanasij Vita M. Antonij. Hanc minister noster possit
qui speculationum edidit officia Athanasij scribere notiter per
Definitiones nonnullas

Exscripta per Gregorium Florellium cleric. Regul.

τοῦ μεγάλου βασιλείου οὐμὶ λὶ πρὸς τοὺς μέγας
ὅπως δὲ ἔβηλιν κ' ὠφελοῖντο *χρὶς*

Π

οὐκ ἀμελῶ παρὰ τοῦ ἰσχυροῦ ἔστι συμβουλί-
σαι ὑμῖν ὡς παῖδες ἀβέλιστα εἶναι κη-
νω. καὶ ζωοῖσιν ὑμῖν ἐχομύοις περὶ σε-
κε. τοῖς γὰρ ἡλικίᾳς οὕτως ἔχει καὶ τοῖς διὰ
πολλῶν ἡδὴ γε γυμνάσαι πραγμάτων. καὶ
μὴ καὶ τοῖς πάντας παιδουόσης ἐπ'
ἀμφω μεταβολῆς ἱκανῶς μελᾶσθαι. ἐμπε-
ρὸν με εἶναι τῶν ἀνδρῶν πίνων πεποιήκην.
ὥς τοῖς ἀρτί καθιστάμενοι τοῖς βίου ἔχει
ὥς ὅς ὁδοῦ ἢ ἀσφαλεστάτῳ ὑποδεικνύ-
ναι. ἦν τε παρὰ τοῦ φιλοσεως οἰκειότητι ἐν-
δοῦ μελὰ τοὺς γόνεας ὑμῖν ὑψίστῳ. ὥς
μή τε αὐτοὺς ἐχρηστοῦναι πατέρων συνέσιαι
νέμεν ὑμῖν. ὑμεῖς δὲ νομίζετε μὴ τὰ ὑμῶν
δυσχερταῖν τοῦ γῶντος μὴ ποδεῖν τοῦ
λεκούσας πρὸς ἐμὲ βλέποντας. εἰ μὲν οὖν
προθύμως δέχοισθαι τὰ λεγόμενα. τοῦ δευ-
τέρου τοῦ ἐπαινουμένων ἔσεσθε παρ' ἡσ-
οδῶ τὰ ξεῖνος. εἰδὲ μὴ ἐγὼ μὲν οὐδὲν εἶν

εἰ ποιεῖ δυσχερές. αὐτοὶ δὲ μέμνηται τῶν
ἐσθλῶν δηλονότι. ἐν οἷς ἐκεῖνος φησὶ ἀν-
εῖναι μὲν εἶναι τὸν παρ' αὐτοῦ τὰ δέοντα
ζωορῶντα, ἐσθλὸν δὲ καὶ κείνον τὸν τοῖς
παρ' ἑτέρων ὑποδειχθεῖσιν ἐσθλῶν.
τὸν δὲ πρὸς οὐδ' ἕτερον ἐπιηδειον, ἀρεῖ-
ον εἶναι πρὸς ἅπαντα. μήθ' αὐμψίζετε
δέ εἰ καὶ κατ' ἐκαστὸν ἡμέραν εἰς διδα-
σκάλους φοιτῶσι, καὶ τοῖς ἐλλογίμοις
τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν δι' ὧν καταλελοίπα-
σι λόγων συγγνωμῶν ὑμῖν, αὐτοὶ ἡ παρ-
εμελοῦ χυσιτελέετον ἐξ ἀρηκλῆαι φη-
μι. τοῦτο μὲν οὖν αὐτὸ καὶ συμβουλεύσων ΕΥ
ἡ καὶ. τὸ μὴ δεῖν εἰς ἅπασιν τοῖς ἀνδράσι
τούτοις ὥσπερ παλαιοῦ τὰ πηδάλια τῆς
δυσχερείας ὑμῶν πρὸς δούλους ἢ περ ἀν-
άγνωσι, ταύτην ζυνέπειαν. ἀλλ' ὅσον ἐστὶ
χρήσιμον αὐτῶν δεχομένων, εἰδέναι ἡγεῖ-
καὶ ἀρεῖν. ἵνα οὖν ἐστὶ ταῦτα καὶ ὁ-
πως δεχόμενοι μὲν, τοῦτο δὲ καὶ διδά-
ξω. εὐθὺς ἐλθόν. ἡμεῖς ὡς παῖδες οὐδὲν
εἶναι χεῖμα παντάπασιν τὸν ἀνθρώπου
νον βίον τοῦτον ὑπολαμβάνομεν, οὐτ' ἀγα-

θοῦντι νομίζομεν ὅπως οὐτ' ὀνομαζόμεν.
 ὅλλω σωλέχειαν ἡμῖν ἀχελίου τούτου παρ-
 χεται. οὐκ οὐκ προγόνων περὶ φάνειαν, οὐκ
 ἰσχυρὸν σώματός σου καλῶς, οὐ μέγεθος.
 οὐ γὰρ παρὰ πάντων ἀνθρώπων ἡμεῶς
 οὐ βασιλείαν ἀλλήλων, οὐχ ὅτι αὖ ἐποι-
 τῶν ἀνθρώπων, μέγα, ἀλλ' οὐδέ δ' ἄχῃς
 ἀξίον κρινόμεν. ἢ τοὺς ἔχοντας ἀποβέ-
 πομεν, ἀλλ' ἐπὶ μακρότερον προίμεν ταῖς
 ἐλπίσιν καὶ πρὸς ἑτέρου βίου παρὰ σκόλῃ
 ἅπαντα περὶ πόμεν. ἀλλ' οὐκ αὖ ἀνσω-
 λεχῇ πρὸς τούτον ἡμῖν, ἀγαπᾶν τε καὶ δῶ-
 κειν πάντ' ἵσθαι χεῖρας φεμῖν. γὰρ δὲ
 οὐκ ἐξικνούμεθα πρὸς ἐκείνον. ὥς οὐδε-
 νος ἀξία παρὰ γὰρ τίς δὴ οὗτος ὀβίος;
 καὶ ὅση καὶ ὅπως αὐτὸν βιωσόμεθα.
 μακρότερον μὲν ἢ κατὰ ἡμῶν πρῶτον οὐκ
 μετὰ ἐφικέσθαι. μετὰ γόνων δὲ ἢ κατὰ ἡμῶν
 ἀκροατῶν ἀκούσαι. ἰσοῦντον γὰρ μετὰ
 πῶν, ἰκνῶσθαι αὖ ἴσως ὑμῖν ἀνδειξάμεν,
 ὅτι πᾶσαν ὁμοῦ ἡμῶν ἀφ' οὗ γένοντασιν ἀν-
 θρώποι. γὰρ λόγῳ ἡσυχαστῶν καὶ εἰς
 εἴν' ἀφροσύνας δ' δαιμονίαν, οὐδέ πολλοῦ

μέρει τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων ὀρήσει ἀδύ-
σου μέρει. ἀλλὰ πλείον τοῦ ἐκείνοιο ἔχε-
ρισον τὰ σύμπαντα τῶν ἡδὲ καλῶν κα-
τὰ τὴν ἀξίαν ἀφεσκέψαται, ἢ κατ' ὅσον
σκιά καὶ ὄναρ τῶν ἀληθινῶν ἀπολείπει-
ται. μᾶλλον δὲ ἐν ὁικειοτέρῳ χήσωμαι πα-
ραδείγματι, ὅσα ψυχὴ τοῦτο πάσι ὑμνω-
τέρῃ σώματος. τοσοῦτω καὶ τῶν βίων
ἐκπλέρων ἐστὶ τὸ δέσφορον. εἰς δὲ τοῦτον
ἀγούσι μὲν ἱεροὶ λόγοι, διὰ πορρῆτων
ἡμῶν σκωπιδόντες. ἕως γε μὴν ὑπο-
τῆς ἡλικίας ἐπακύνειν τοῦ βαλθους ἡδὲ
δυσνοίας ἀλλὰν οὐχ οἶόν τε, ἐν ἱεροῖς οὐ πάν-
τη διεσκεύουν ὥσπερ ἐν σκιαῖς ἡσὶ καὶ
καλοῦσι τὰς τῆς ψυχῆς ὁρμηλὴς τῆς
προγυμναζόμεθα, τοὺς ἐν τοῖς λακτικοῖς
ταῖς μέλαις ποιουν μένους οἷον, ἐν χε-
ρνομίαις καὶ ὀρχήσεσι τὴν ἐμπειρίαν
κλῆσαι μὲν οἱ, ἐπὶ τῶν ἀγῶνων τοῦ σκῆψ-
ταίᾳ ἀπολαύουσι κέρδους, καὶ ἡμῶν
δὲ οὖν ἀγῶνα προκείσθαι πάντων ἀ-
γῶνων μέγιστον νομίζειν χρεῶν, ὑπὲρ οὗ πάν-
τες ποιητέον ἡμῶν καὶ πονητέον εἰς δῶνα.

ἡμῶν μὲν οἱ.

μιν, ἐπὶ τούτου παρὰ σχολῇ καὶ ποιηταῖς
 καὶ λογοποιοῖς καὶ ῥήτορι καὶ πᾶσιν ἀν-
 θρώποις ὁμιλήεον. ὁθεν ἀν' μέλλῃ πρὸς
 Πλάτωνα ψυχῆς ἐπιμέλειαν ὠφελιαντις
 ἔσεσθαι. ὥστε οὖν οἱ δευσοποιοὶ παρὰ
 σχολαστῶδες πρότερον θεωρημαίαισι ἡ-
 σὶν ὅτι πότ' ἀν' ἡ' τοῦ δεξιόμηνον Πλάτωνα
 οὕτω τοῦ ἀνθρώπου ἐπάζουσιν, ἀντὶ αἰουρίου,
 ἀντὶ ἐπὶ ἔλερον ἢ τὸν αἰλὸν δὴ καὶ λιμεῖς τρῶ-
 πων, εἰ μέλλοι ἀνέκπλητος λιμὴν ἢ τοῦ
 καλοῦ παρὰ μὲν εἰν δόξα, τοῖς ἔξω δὲ τοῦ
 τοῖς προλεχθέντες. ἡνικαὶ τὰ τῶν ἱερῶν
 καὶ ἀπορρῆτων ἐπακουσόμεθα παι-
 δολόγων καὶ οἷον ἐν ὕδατι τοῦ ἡλίου ὅθεν
 ἐδιαθέντες, οὕτως αἰτὰ προσβαλόμεν
 τὰ φωτὶ τὰς ὁψας, εἰ μὲν οὖν ἐστὶ τις οἰκει-
 ὂντος πρὸς ἀλλήλους τοῖς λόγοις, προὔρρον
 ἀν' λιμὴν αἰτῶν ἢ γινώσκουσιν γινώσκουσι. εἰ δὲ
 μή, ἀλλὰ τόδε παρὰ ἀλλήλους θέντας καὶ
 μαθεῖν τὰ διαφορῶν, οὐ μικρὸν εἰς βεβαί-
 ωσιν τοῦ βελήονος, ἵνι μὲν τοὶ καὶ πᾶσι
 καὶ τὰς τῶν παιδολύσεων ἐκατέρωθεν τῆς
 εἰκόνος ἀν' ἡλίοις, ἢ που καθάπερ φύλου

1 πειβεβλήθη οἶόν τινα
φύλλα

οἰκεία μὲν ἀρετὴ τὰ καρπῶ βρύειν ὥ-
ραίω. φέρει δέ τινα κόσμῳ καὶ φύλλα τοῖς
καρδοῖς πλειομένους, οὕτω δὲ καὶ ψυ-
χὴ, ὡς οὐ μὲν ὡς μὲν καρπὸς, ἢ ἀλή-
θεια. οὐκ ἀχαρίζεταί τι οὐδὲ πῶς δύνα-
σθαι σοφίαν, σκέπτεται τὰ καρπὰ καὶ
ὅψιν οὐκ ἄωρον ὡς ἐχόμενα λέγειται
τοῖν τε καὶ μῶυσῃς ἐκείνος ὁ πάντων. οὐ
μέγιστον ἐστὶν ἐπὶ σοφία παρὰ πάντων
ἀνθρώποις ὄνομα, τοῖς αἰγυπτίων μαθη-
μασιν ἐγγυμνασάμενος πῶς διανοίαν,
οὕτω προσελθεῖν τῇ θεωρίᾳ τοῦ ὄντος.
ὡς ἀρχαῖος δὲ τοῦτο καὶ τοῖς κατὰ
χρόνους τοῦ σοφοῦ δανιήλ ἐπὶ βαβυλῶνος
ᾤοντο πῶς σοφίαν χαλδαίων καλεσθέν-
τα. πότε τῶν δείων ἀφαισθαι παιδολογί-
αν. ἀλλ' ὅτι μὲν οὐκ ἀχρηστοὺς ψυχῆς μα-
θημάτων τὰ ἐξώθεν δὲ τὰ αὐτὰ, ἵκανῶς
εἰρηναῖοι. ὅπως γε μὲν αὐτὸν μετεκλίον
ὁ μὲν, ἐξ ἧς εἶναι λέγειν. πρῶτον μὲν οὐκ τοῖς
ὡς τῶν ποιητῶν, ἢ ἐν τούτῳ ἀρξώμεν.
(ἐπεὶ πάντοτε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων εἰσι) μή πάντων
ἐφ' ἐξ ἧς προσέχειν τοῦ νοῦ, ἀλλ' ὅταν μὲν

1 ἦν

Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν περιξείεις· ἢ λό-
 γους ὑμῖν διεξίωσιν ἀγαθῶν τε καὶ ζηχῶν,
 καὶ ὅτι μάλιστα πειρᾶσθαι τοιούτους εἶ-
 ναι· ὅταν δὲ ἐπὶ μοχθηροῦ ἀνδρασεῖ λ-
 θῶσι, ἢ μνησεί τῆ αὐτῆ δέι φεύγειν ἐπι-
 φραστομένους τὰ ὧρα· οὐχ ἢ τὸν ὁδὸν αἰ-
 ας φασὶν ἐκείνοι τὰ τῶν σειρήνων μέλη· ἢ
 γὰρ πρὸς τοὺς φείχους τῶν λόγων σιωπῆ-
 θεια ὁδὸς ἡς ἐστὶν ἐπὶ τὰ παρρησια.
 διὸ δὴ πάσῃ φυχῇ καὶ ψυχῇ Ἰησέον,
 μή διὰ τῆς τῶν λόγων ἡδονῆς παρὰ δεξά-
 μενοι τι χαλῶμεν τὴν χεῖρὸν· ὥσπερ οἱ
 τὰ δολιχότητος μετὰ τοῦ μέγιστος περσι-
 ἐμνοι· οὐ τοῖνυν ἐπαινεσόμεθα τοὺς ποι-
 ητὰς· οὐ χοιδρομένους· οὐ σκῶπτομεθα
 οὐκ ἐρωτῶντας· ἢ μεθύοντες μιμουμένους·
 οὐχ ὅταν ἱερῆς περὶ πλῆθος καὶ ὠδαῖς
 ἀνειμένους καὶ εὐδαιμονίαν δείξονται.
 πάντων δὲ ἡκιστα παρὶ θεῶν ἢ διαχε-
 γομένοις προσέξωμεν· καὶ μάλιστα ὅταν
 ὡς παρὶ πολλῶν τε ἀλλὰ διεξίωσι καὶ
 τοιούτων οὐδὲ ὁμοούτων, ἀδελφὸς γὰρ
 δὴ παρ' ἐκείνοις· διασπασαίβει πρὸς α-

δελφόν. καὶ γονοὶ πρὸς παῖδας. καὶ τοῦ-
τοις αὐθις πρὸς τοὺς λεγόντας πόλεμος
ἐστὶν ἀκήρυκτος. μοι χεῖρας δὲ θεῶν καὶ
ἐρώτας καὶ μίξεις ἀναφραδόν. καὶ λαύ-
λας γε μάχισα τοῦ κυρυφαίου πάντων
καὶ ὑπάλου διός, ὡς αἰλλοὶ χέρουσιν ἀκρό-
παι βοοκλήμων τις χέρον ἐρυθείασαι.
εἰ, τοῖς ἐπὶ σκηνῆς καλαχίφορμῳ. λαύ-
λα δὲ λαύλα χέρον καὶ πλείους γέφυρας
ἐχῶ καὶ μάχισθ' ὅταν ψυχασθῶν ἀνε-
κε λαύ ἀκουόντων λογοποιῶσι. καὶ ἐπὶ
ρων δὲ λαύ παρὶ τὸ ψεύδεσθαι τέχνην, οὐ-
μιμησόμεθα οὔτε γὰρ ἀνδικασθεῖσι. οὔτ'
ἐν λαῖς ἄλλας περὶ εἰσιν ἐπὶ ἡδεῖον ἢ
μὲν τὸ ψεύδος τοῖς λαύ οὐδὲ λαύ οὐδὲ καὶ
ἀληθῆ προεχομένους τοῦ βίου, οἷς τὸ μὴ
δικαίεσθαι, νόμος προσεταγμένος ἐστίν,
ἀλλ' ἐκεῖνα αὐτὰν μάλλον ἀποδεξόμεθα,
ἐν οἷς ἀρετὰ ἐπὶ ἐσσαν, ἢ πονηρίαν
διέβαλον. ὡς γὰρ λαύ ἀνθέων τοῖς μέγχοι-
ποῖς ἀγέῃ ἡδὲ εὐωδίας ἢ ἡδὲ χροῖας ἐστὶν
ἢ ἀσώρευσις. λαῖς μέχρι τῆς δ' ἀέρας
καὶ μέχρι γαμβάνειν ἀπ' αἰλάν ὑπάρχει,

οὕτω δὲ καὶ ταῦτα τοῖς μὴ τοῦ ἡδύ καὶ
 ἐπιχαρὶ μόνον τῶν τοιούτων λόγων διώκου-
 σιν, ἐστὶν αὖ καὶ ὠφέλειαν ἀπ' αὐτῶν εἰς
 τὴν ψυχὴν ἀποδέσθαι. καὶ τὰ παλαιὰ δὲ
 οὖν τῶν μελλόντων τῶν εἰκόνων τῶν λόγων
 ὑμῖν μεθεκλῆον. ἐκείναι τε γὰρ οὔτε ἀπα-
 σι τοῖς ἀνθρώποις ἀπολαυσίως ἐπέρχον-
 ται, οὔτε μὲν οἷς αὖ ἐπιπλώσιν ὀλαφε-
 ρειν ἐπιχειροῦσιν. ἀλλ' ὅσον αὐτῶν ἐπιτή-
 δειον προστῶν ἐργασίαν λαβούσαι. τοῖσι
 πού γαίρειν ἀφῆκεν. ἡμεῖς γὰρ τὴν σωφρο-
 νίαν, ὅσον οἱ κείον ἡμῖν καὶ συγγενεὸς ἡ
 ἀληθεία παρ' αὐτῶν κομισάμενοι, ὑπὲρ
 βοησόμεθα τοῖσι πόμηνου καὶ καθεύπερ
 τοῦ ἐωδονίας τοῦ ἀνθρώπου δὲ ψάμηνου
 τὰς ἀκαύθας ἐκκλίνοντες. οὕτω καὶ
 ἐπὶ τῶν τοιούτων λόγων ὅσον γνήσιμον καρ-
 πωσάμενοι τοῖς βλαβεροῦ φραζόμεθα.
 ἄλλος οὖν ἐξ ἀρχῆς ἐπισκοπεῖν ἔκα-
 ζον τῶν μεθελόντων καὶ σωμαρμόζειν
 τὰ τῆς χειρὸς προσῆκε. καὶ τὰ τῶν δορυκῶν
 παροίμιαν, τοῦ λήθον ποτὶ τὴν σπάρτον
 ἄγοντας. καὶ ἐπεὶ δὲ πρὸς διὰ τὴν ἡμῖν

ἐπὶ τὸν βίον καθεῖναι δὲ τὸν ἡμέτερον. εἰς
ταύτην δὲ πολλὰ μὲν ποιήσας· πολλὰ δὲ
συλχεφύσαι· πολλῶ δὲ ἐπὶ παλαιοῖς φιλο-
σόφοις ἀνδραῖσιν ὑμνήσαι. τοῖς τοιούτοις
ταυλόχων μέγιστα προσεκλῆον, οὐ μικροῦ
γὰρ τὸ ὄφελος, οἰκειότητά τινα καὶ σιωπῇ
θείαν λαῖς ταυ νέων ψυχῶν τοῦ ἀρετῆς
ἐγγενέσθαι, ἐπεὶ περ ἀμετάστατα πᾶσι
κλῆρ εἶναι τὰ ταυ τοιούτων μαθήματα, δι-
απαχρήντα τῶν ψυχῶν εἰς βάθος ἐν-
σημαινόμενα, ἢ ἵππερ ἄλλο διανοηθέν-
τα τὸν ἡσίοδον ὑποχέτωμεν ταυτὶ ποι-
ῆσαι τὰ ἐπὶ, ἀπάντες ἀδουσιν, ἢ οὐχὶ
προσέρεσθαι τοὺς νέους ἐπὶ ἀρετῇ,
ὅτι τραχεῖα μὲν πρῶτον καὶ δύσβατος
καὶ ἰδεῖσθαι σῆχον καὶ πόνου παλῆρος,
ἢ πρὸς ἀρετῇ φέρουσα, καὶ ἀνανήτο
ὁδός. διόπερ οὐ πάντες οὔτε προσβαῖναι
αὐτῇ δύνανται, οὔτε προσβαῖναι, ἐν-
δύως ἐπὶ τὸ ἄκρον ἐλθεῖν, ἀνὰ δὲ γλῶ-
σσῳ οὐκ ἔστιν ὑπάρχει, ὥς μὲν χεῖρα καὶ
καρδίη, ὥς δὲ ἐσθίατε καὶ δόσσο καὶ
τοῦ ἐτέρου ἡδίων τοῦ ἐπὶ τῇ κακίᾳ

τούτοις

αἰγύσιοι, ὡς ἀθρόαν εἶναι λαβεῖν ἐκ τοῦ
 σωέγγωσ οὐ τοὺς οὕτως ποιητὴς ἐφίλον.
 ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ οὐδὲν ἔλαρον, ἢ προστρέ-
 πων ἡμᾶς ἐπὶ ἀρετῇ καὶ προκαλοῦ-
 μένος ὡπανίστασθαι ἀγαθοῦς εἶναι ταῦτα
 διεχθεῖν. καὶ ὥς μὴ καταμαχαιραδί-
 τας πρὸς τοὺς πόνους προαποστῆναι
 τοῦ λέχου. καὶ μὲν τοὶ καὶ εἴ τις ἕτερος
 εἰκότα ταῦτοις ὡς ἀρετῇ ὑμνήσεν.
 εἰς τοῦτο ἱμῶν φέροντας τοὺς λόγους ἀποδε-
 χόμεθα. ὥς δ' ἐγώ τις ἡκούσα δεινοῦ
 καταμαθεῖν ἀνδρὸς ποιητοῦ δ' Ἰάνοιαν,
 πᾶσα μὲν ἡ πόησις ἰδὲ ὁμήρω ἀρετῇ
 ἐστὶν ἐπαινος, καὶ πάντα αὐτὰ πρὸς τοῦτο
 φέρει. ὅτι μὴ πάρεργον, οὐχ ἡκιστα δ' ἐν
 οἷς τὸν σεληγινοῦ τῶν κεφαλῶν πᾶ-
 ποιηκε γυμνοῦ ἐκ τοῦ ναυαγίου πῆλοσ-
 δέντα πρῶτον μὲν αἰδέσθαι τὴν βασιλίδά,
 φανέντα μόνον. ἰσοσύτου δ' εἶναι αἰσχυρῶν
 ὀφλῆσαι γυμνοῦ ὀφθέντα μόνον. ἐπειδὴ
 περ αὐτὸν ἀρετῇ ἀντὶ ἱμελίων κεκοσ-
 μημένον ἐποίησε. ἐπειτα μὲν τοὶ καὶ τοῖς
 λοιποῖς φείαξι, ἰσοσύτου ἄξιον νομισθῆναι

ὥστε ἀφ' αὐτοῦ καὶ λευφίη, ἡ συνέζων, ἐ-
κτὶνον ἀποβλέπειν καὶ ζηλοῦν ὡς ἀνίας,
καὶ μηδὲνα φαιάκων ἐν τῷ τότῃ εἶναι
ἄλλοτι αὖ ἐύξασθαι μάλλον, ἢ ὀδυάτῃ
γλυεῖσθαι καὶ τῶν ἐκ ναυαγίου πέλισσ-
θεντα. ἐν τοῦτοις γὰρ ἔχε γνὴ ὁ τοῦ ποι-
ητοῦ ἡδὲ δ' ἀνοίᾳ ἐξηγητῆς, μονονουχί
βοῶντα λέγειν τοῦ ὁμηροῦ, ὅτι ἀρετῆς ὑμῖν
ἔστι μεχλίων ὥς ἀνδρωποι, ἢ καὶ ναυαγι-
σαντι συνεκνήχεται, καὶ ἐπὶ ἡδὲ χερ-
σον γλῶσσινον γυμνοῖ, λιμνῶτερον ἀποδει-
ξει τῶν εὐδαιμόνων φαιάκων. καὶ γὰρ
οὕτως ἔχει. τὰ μὲν ἄλλα τῶν κλημάτων.
οὐ μάλλον τῶν ἐχόντων, ἢ καὶ οὐτινος οἷον
τῶν ἐπιτυχόντων ἐστίν, ὥσπερ ἐν παιδιᾷ
κύβων ἡδὲ κακῆϊσε μεταβαλλόμενα.
μόνη δὲ κτεμνῶτων ἡ ἀρετὴ ἀναφαίρετον,
καὶ ζῶντι καὶ λεχολύτῃσιν ἀπαρτῆται
οὐδ'. ὁ δὲ δὴ καὶ σόλων μοι δοκεῖ περὶ
τούς εὐπόρους εἰπεῖν: —
„ πολλοὶ μὲν πλοῦτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένου^{ται}.
„ ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐδ' ἀμαρψόμεθα.
„ ἡδὲ ἀρετῆς τοῦ πλοῦτον. ἐπεὶ τό μὲν ἐμπεδον αἰδ^{ει},

„ χήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.
 Περὶ αὐτῶν δὲ τοῖσι, καὶ τὰ θεογνίδος,
 ἐν οἷς φησὶ τοῦ θεοῦ, ὅτινα δὴ καὶ φησὶ,
 τοῖσι ἀνθρώποις τὸ τάχα μὲν ἐπιτρέπειν
 ἄλλοτε ἄλλως. ἄλλοτε μὲν αὖτε. ἄλ-
 λοτε δὲ μηδὲν ἔχειν. καὶ μὴ καὶ ὀχίος
 τοῦ σοφιστοῦ. τῶν ἐαυτοῦ συγγραμμάτων
 ἀδελφὰ τοῖσι εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν
 ἐπιλοσόφουσιν. ὧ δὲ καὶ αὐτῶν διὰ
 νοίαν προσεκλίνει. οὐ γὰρ ἀπόβλητος ἀνὴρ.
 ἔχει δὲ οὕτω πᾶς ὁ λόγος αὐτῶ, ὅσα ἐ-
 γὼ τοῦ ἀνδρός τοῖσι διανοίας μεμνημαι, τῆς
 ἐπεὶ τὰ γε χήματα οὐκ ἐπίσταμαι. πλη-
 ρὴ δὲ ὅτι ἀπλῶς οὕτως εἰρηκὼς ἀνευ
 μέλους, ὅτινέω ὅτι τὰ ἡρακλεῖ κεκιδῆ,
 καὶ σχεδὸν ταῦτε ἀγνοῦσι. καὶ ἡλικίαν
 καὶ ὑμεῖς οὖν. βουλομένη ποιεῖν
 τρεῖς πηλὴ τῶν ὁδῶν τῶν διὰ τῶν πόνων
 ἀγούσαν πρὸς ἀρετὴν, ἢ καὶ ἑστέ. προ-
 σελθεῖν δὲ οὐ γινώσκω. ταῦτα δὲ εἶναι
 ἀρετὴν καὶ κακίαν. ἐνθὺς μὲν οὖν καὶ
 σιωπῶσας ἐμφαίνειν ἀπὸ τοῦ σχήματος
 τὸ δὲ φερόμενον. εἶναι γὰρ καὶ ὑπὸ κομμοῦ - μὲν

μηδ' διεσκόλασθ' ἄλλω εἰς κάλλος, καὶ ὑ-
πό τρυφῆς διαρῥεῖν, καὶ πάντα ἐσθλόν
ἠδονῆς ἐξηρημνύειν ἄγειν. ταῦτά τε οὖν
δεικνύει καὶ ἐπὶ αὐτοῖς τοῦτον ὑποσχού-
μενον, ἔλκειν ἐπιχειρεῖν τοῦ ἡρακλέα πρὸς
ἑαυτὸν. ταῦτ' δ' ἐτέρων, καλεσθηκέναι
καὶ αὐχμαῖν, καὶ σωτόνον βλέπειν, καὶ
λέγειν τοιαῦτα ἑτέρα ὑποσχεῖσθαι
γὰρ οὐδὲν ἀνειμένον, οὐδὲ ἡδύ, ἀλλ' ἰδρῶ-
τας μυελούς καὶ σπόνους καὶ κινδύνους,
δύα πάσης ἡ πείρου τε καὶ θαλάσσης.
ἄθλον δὲ τοῦτον εἶναι. θεὸν γινέσθαι ὥς
ὁ ἐκείνου λόγος ἤτολ' δὴ καὶ τελευτῶντα
τοῦ ἡρακλέα ξυνέπεσθαι. καὶ σχεδὸν
ἁπαντες, ὧν δὴ καὶ λόγος ἦσ' ἐστίν, ἐπὶ
σοφίᾳ, ἢ μικροῦ ἢ μεγάλου, εἰς δυνάμιν
ἐκαστος ἐν τοῖς ἐαυτῶν συζηήμασιν
ἀρετῆς ἐπαινον διεξῆλθον. οἷοι περὶ τοῦ
καὶ πειρασίου ἐπὶ τοῦ βίου δεικνύει
τοῦτο λόγους. ὥς ὅτε καὶ αὐτὸς ἐν μέστων πα-
ρὰ τοῖς ἄλλοις φιλοσοφίαν ἐργαβεβαί-
ων, οἷος πέπνυται. τοὶ δὲ σκιά αἰσίουσι.
καὶ μοι δοκεῖ τοῖς τοιοῦτον πρὸς ἀλήθειαν

εἶναι, ὥσπερ αὖ ἐν ζωγραφῷ θαυμαστὸν
 οἶον κάλλος ἀνθρώπου μεμνησαμένου. ὁ
 δὲ αἰεὶ εἶναι τοιοῦτος ἐπὶ τῆς ἀληθείας,
 οἶον ἐπὶ τῷ πινάκῳ ἐκείνῳ ἔδειξεν. ἐ-
 πὶ τὸν γε χαρτοῦν μὲν ἐπαίνεσαι τὴν
 ἀρετὴν εἰς τὸ μέσον, καὶ μακροῦς ὕψος
 αἰετὸς ἀπολείπειν λόγους. ἰδὶα δὲ τὸ ἡδὺ
 πρὸ τῆς σωφροσύνης, καὶ τὸ πάρεον ἔχειν
 πρὸ τοῦ δικαίου ἡμεῖν. ἐοικέναι φαίνομεν
 ἔγωγε τοῖς ἐπὶ σκηνῇ ὑποκρινομένοις
 τὰ δαίμονα, οἳ ὡς βασιλεῖς καὶ δυνά-
 ται, οὐδὲ μὲν οὖν τυχὸν ἐχούμενοι τὸ πα-
 ρεόν. εἴτα μουσικὸς μὲν οὐκ ἂν ἐκὼν
 δέξαιτο ἀναἴρετον αἰὲλ τὴν χύρην εἶ-
 ναι. καὶ χοροῦ κερυφαῖος, μὴ ὅτι μάχισα-
 σαι δόντα τὸν χορὸν ἔχει, αὐτὸς δὲ τίς
 ἕκαστος διαστasiaσει πρὸς αἰετὸν, καὶ
 οὐχὶ τοῖς λόγοις ὁμολογοῦντα τὸν βίον πα-
 ρέξεται, ἀλλ' ἡ γλῶττα μὲν ὁμώμοκον, ἡ δὲ
 φρεὶν ἀνώμαλος κατὰ δόξαν δὲ ἐρεῖ; καὶ
 τὸ δοκεῖν ἀγαθὸς πρὸ τοῦ εἶναι διώξεσθαι;
 ἀλλ' οὗτος ἐστὶν ὁ ἑσχαλός τῆς ἀδικίας ὅρος,
 εἴ τι δεῖ πάλλωνι πείθεσθαι. τὸ δοκεῖν

πολλὰ κίς εἰσέρχονται
 οὔτε βασιλεῖς οὔτε
 δυνάται.

δίκαιον εἶναι μὴ οὐτά. τοὺς μὲν οὖν τῶν
λόγων, οἱ ἴαο ἰῶν καλῶν ἔχουσιν ὑποδή-
κας, οὕτως ἀποδεχόμεθα. ἐπειδὴ δὲ
καὶ πρᾶξεις σπουδαῖαι τῶν παλαιῶν
ἀνδρῶν, ἢ μνήμησ' ἀκολουθία πρὸς ἑμῶς
διασώζονται, ἢ ποιητῶν ἢ συγγραφέων
φυσιολογεῖν λόγοις, μηδὲ ἴσθ' ἐν ἑνὶ θεῷ
ὠφελείας ἀπολαύειν πόμεθα. οἷον. ἐλαϊδό-
ρει τοὺς περικλέα ἰσθ' ἐξ ἀγορεύσας ἀν-
δρώπων. ὁ δὲ οὐ προσεΐχε, καὶ εἰς πᾶσαν
διήκεσε τὴν ἑμέραν, ὁ μὲν ἀφειδῶς πλῆ-
νων αὐτὸν τοῖς ὀνειδέσιν, ὁ δὲ οὐ μέλων αὐ-
τῷ. εἶτα ἐσπέρας ἦδη, καὶ σκόλους ἀπαλ-
λαττόμενον μόλις, ὑπὸ φωτὶ πρὸς περ-
ψε περικλήσ'. ὅπως αὐτὰ μὴ διαφθεί-
ρει τοὺς πρὸς φιλοσοφίᾳ γυμνασίον. πα-
λιν ἴσθ' ἐν κλείδῃ τὰ μεγαρόθεν ἀρξάν-
θεις, θάνατον ἢ πείνησιν καὶ ἐπώμο-
σεν. ὁ δὲ ἀνθρώποισιν ἢ μὲν ἰχθῶσ' αἰσθαι-
νέσθαι καὶ παύσειν χαλεπὸς πρὸς αὐ-
τὸν ἔχοντα. πόσου ἄξιον τὰν τοιούτων τι
παράδειγμα ἔχειν. Πῶς μνήμης
ἀνδρῶς ὑπὸ ὀργῆς ἦδη καλεχομένου; τῇ

Ἰεραρχία γὰρ οὐπιστοῦ τέον ἀπλάσχε-
 γούση, ἐπ' ἐχθροῦ θυμὸς ὁ πρίβει χερα.
 ἀλλὰ μέγιστα μὲν μηδὲ διανίσταται πρὸς
 θυμὸν ἰὸ παρ' ἴπαν, εἰδὲ μὴ χαλδίου τοῦτο.
 ἀλλ' ὥσπερ χαλινὸν αὐτῷ λόγισμον ἐμ-
 βάλλοντα μὴ ἐὰν ἐκφέρεται περρι-
 λέρω. ἐπαναγὰ γὰρ μὲν δὲ λόγισμον αὐτοῦ
 πρὸς ἰὰ ἰαν σπουδαίων περριζων ὡς α-
 δείγματι ἐπυπλέτισ ἰὸν σωφρονίσκου
 σωκράτην, εἰς αὐτὸ ἰὸ πρὸς ὥπον ἐμπε-
 σάν ἀφειδῶς. ὁ δὲ οὐκ ἀνῆλθεν. ἀλλὰ πα-
 ρείχε ἰὰ παρ' ἰνοῦν ἰησ' ὀργῆς ἐμφορεῖ-
 θαι. ὥστε ἐξοιδεῖν ἡδὴ, καὶ ὑποχρον αὐτῷ
 ἰὸ πρὸς ὥπον ὑπὸ ἰαν πλεονῶν εἶναι. ὥς δ'
 οὔν ἐπαύσατο ἰύπλων. ἄλλο μὲν οὐδὲν ὅσω
 κρῆλῃς ποιῆσαι. ἐπιγρῆσαι δὲ ἰὰ μετῶ-
 πω λείγεται ὥσπερ ἀνδραῖν ἰὸν δημιονε-
 γόν. ὁ δὲ εἶνα ἐποίει, καὶ ἰοσούτον ἀμύναι.
 ἰαῖλα σχεδὸν εἰς τὸ αὐτὸν ἰοῖς ἡμετέρους
 φέρουτα. πολλοῦ ἄξιον εἶναι μιμήσασθαι
 ἰοῦς ἰηλικύτους φημί. ἰουτὶ μὲν γὰρ ἰὸ ἰοῦ
 σωκράτους ἀδελφὸν ἐκείνῳ τῷ παρ' ἰ-
 γέλματι. ὅτι ἰὰ ἰύπλων τι κατὰ ἰησ' σιανό-

υοσ. καὶ ἢ ἐλέραι πῶς ἔχειν προσῆκε. το-
σούτου δὲ αὐτοῦ ἀπαμύνασθαι. τοῦ δὲ τοῦ πῶς
κλέουσ. ἢ τοῦ ἐυκλείδου τοῦ τοῦ διώκοντος
ὑπομνήν. καὶ πῶς αὐτῶν ἡσὶν ὁρῆσθαι
νέχεσθαι, καὶ τοῦ τοῦ ἐχθροῦ ἐνχεσθαι
τούτοις ἀγαθὰ, ἀλλὰ μὴ ἐπαρῆσθαι. ὡς
ὅγε ἐν τούτοις προσαιδύθεις. οὐκ ἔστι
ἐκείνοις ὡς ἀδυνάτοις δηλώσει. οὐκ
αὖ πῶς ἔλθοιμι τοῦ τοῦ ἀλεξάνδρου. ὅς τοι
δυγαλέραις δαρείου ἀντιμελώτους γε-
βῶν, θαυμάζουνται οἷον τοῦ καλλοῦ πῶς ἔχειν
μαρτυροῦνται. οὐδὲ προσιδεῖν ἡξίωσιν.
αἰσχρὸν εἶναι κρίνων τοὺς ἀνδρας ἐχθρὰ
γνωστικῶν ἢ τῆς θύμης. τοῦ τοῦ γὰρ εἰς ταυτὸν
ἐκείνῳ φέρει. ὅτι ὁ ἐμβλέψας πρὸς ἡδο-
νὴν γυναικί, καὶ μὴ τῶν ἔργων ἢ τοῦ μοιχεί-
αν ἐπιτελέσθαι. ἀλλὰ τοῦ τοῦ ἐπιθυμίας
τῆς ψυχῆς παρὰ δέξασθαι, οὐκ ἀφίεται τοῦ
ἐγκλήματος. τοῦ δὲ τοῦ κλεινίου τοῦ πῶς
γόρου γυναικῶν. ἐνός χαλεπὸν πῶς
αὐτὸς ἀπὸ ταυτομάτου συμβῆναι τοῦ τοῦ
λέροισ. ἀλλ' οὐχὶ μνησάμενοις σπουδῆς
δὲ ἢ ὁ ἐποίησεν ἐκείνοισ; ἐξόν διόρκου

10 11
Τελῶν Ταραντῶν Ζημίαν ἀποφυγεῖν. ὁ δὲ
ἀπέλιπε μάλλον, ἢ ὤμοσε. καὶ Τάδρα εὖρος -
κεῖν μέλλον, ἀκούσας ἐμοὶ δοκῆν τοῦ προσ -
τάγματος τοῦ ὅρκου ἱμῖν ἀπαγορεύου -
τος. ἀλλ' ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἔχον πάχιν
εἰς τὸ αὐτὸν ἐπανίσταμαι. οὐ γὰρ Τάδρα ἐξ ἡσ
Τάδρα κλέον ἱμῖν, ἀλλ' ὅσα γένοιται καὶ
γὰρ αἰσχρὸν τοῦ μὲν σιτίων Τάδρα βλαβερά,
διωδεῖσθαι. τοῦ δὲ μεθ' ἡμῶν. ἅπαντες
ψυχῇ ἡμῶν ἰσχύει, μηδὲνα λόγον ἔχειν,
ἀλλ' ὥστε χειμᾶρ ὅσον παρὰ σφύρας τὰς
ἅπαν τοὺς προστυχόντες ἐμβάλλεσθαι. καὶ τοὶ
ἵνα ἔχει λόγον, κυβερνήτην μὲν οὐκ εἰ -
κῇ τοῖς πνεύμασιν ἐφίεναι, ἀλλὰ πρὸς
ὅρμους ἀντιτάττειν τοὺς κεφαλὰς. καὶ τοὺς ὅλκους
κατὰ σκοποῦ βάλλειν. καὶ μὲν δὴ καὶ
χαλκοῦ τι κούτινα ἢ λευκοῦ κούτινα οὐτὰ
τοῦ κατὰ τὴν ἰσχύος ἐφίεσθαι ἰσχύος.
ἡμεῖς δὲ καὶ τῶν τοιούτων δημουργῶν ἀ -
πολείπεισθαι πρὸς γε τοὺς συνορχεῖν δύ -
νασθαι τὰ ἡμέτερον γὰρ δὴ τῶν μὲν
χειρωνακτῶν ἐστὶ πάρος ἡσ ἐργασί -
ας. τοῦ δὲ ἀνδρωπαίνου βίου σκοποῦ

οὐκ ἔστι, πρὸς οὐκ ἀφορῶντα πάντα ποιεῖν,
καὶ λέγειν γρή, λού γε μή τοις ἀλόγοις προ-
σεοικλύναι μέλλοντα ἢ οὕτως αὖ ἐπημυ-
ἀλεχθε κατὰ τῶν πλοίων τὰ ἀνεργα-
λιστα. οὐδενὸς ἱμῶν νόῦ ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς
διακῶν καθεζομένων. εἰκὴ κατὰ τοῦ βίου
ἀνω καὶ κάτω περιφερόμενοι. ἀλλ' ὥσπερ
ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀγῶσιν. εἰδὲ βούλει τῆς
μουσικῆς, ἐκείνων εἰσι τῶν ἀγῶνων αἱ με-
λέται, ὧν περὶ σέθεναι. καὶ οὐδεὶς γε πά-
λιν ἀσκαδὴν, ἢ παγκράτιον, εἴη κίθα-
ρίβειν, ἢ αὐχεῖν μελέτῃ. οὐκοῦν ὁ πολυδα-
μασ γε, ἀλλ' ἐκεῖνος πρὸ τοῦ ἀγῶνος τοῦ
ὀχυμπιάσι τὰ ἀρμὰς ἴσην τρέχοντα,
καὶ διὰ τούτων πᾶσι ισχυρὴν ἐκράττωε,
καὶ ὅ γε μίχων ἀπὸ τῆς ἀληθιμότητος
ἀσπίδος οὐκ ἐξωθεῖτο. ἀλλ' ἀντὶ τὴν
ὠδούμενος οὐχ ἥτιον, ἢ οἱ ἀνδραῖοι αὐτοῖς
οἱ τὰ μοχλῶδες συνδεδεμένοι. καὶ ἀπα-
ξ ἀσκαδὴ αἱ μελέται αὐτοῖς παρὰ σκευ-
αὶ τῶν ἀθλῶν ἦσαν. εἰδὲ τὰ μαρτύρου,
ἢ τὰ ὀχύμπου τῶν φρυγῶν πᾶσι ἐργάζον-
το κρούμενα καταλιπόντες πᾶσι κύνιν,

καὶ τὰ γυμνάσια, τὰ χύτ' αὐτὸς φάνων,
 ἢ δόξῃς ἔλχον. ἢ διέφυγον τόμῃ κατὰ γέ-
 λῃςοι εἶναι κατὰ τὸ σάμα. ἀλλ' οὐ μὲν-
 τοι οὐδέ οἱ μὲν θεοὶ τὴν μελοδίαν ἀφείδον.
 οὐ τὰ αὐτὸ παρτίσταις διήλυν, οὐ γὰρ αὐτὸ
 σούτων ὑπὸ ἡξία αὐτὰς διενεγκεῖν ἀπαί-
 λων τῇ μουσικῇ, ὥστε τοσούτων περιεῖν τῆς
 τέχνης, ὥστε καὶ θυμὸν ἐγείρειν διὰ τῆς
 σωτόνου καὶ αὐστηρῆς ἀρμονίας, καὶ
 μὲν τοι καὶ χαλκῷ καὶ μαχίπτειν πάχιν.
 διὰ τῆς ἀνειμῆς οὐ πόλε βούχοιτο. τὰ
 ἡτοὶ καὶ ἀρεξάνδρῳ πόλε τὸ φεύγον
 ἐπαυχήσαντα, ἐξανασηῖσαι αἰλὸν ἐπὶ
 τὰ ὅτ' αὖτε γέγεται μελαχρὶ δειπνοῦντα
 καὶ ἀπαναχαρῆν πάχιν πρὸς τοὺς συμ-
 πότας. τὴν ἀρμονίαν χαλάσαντα. τοσαύ-
 τιν ἰσχυρὸν εὐτε μουσικῇ καὶ τῆς γυμνι-
 κῆς ἀγῶνι, πρὸς τὴν τοῦ λέχους κλῆσιν
 ἢ μελέτη πρὸς γέλοιον. ἐπεὶ δὲ σε φάνων
 καὶ ἀθλητὰν ἐμνήσθην, ἐκείνοι μὲν αἰ
 παδοῦντες ἐπὶ μένοις, καὶ πολλὰ
 δυν τὴν ῥώμην ἐαυτοῖς συναυξήσαντες,
 πολλὰ μὲν γυμναστικῆς εὐιδρώσαντες

πόνους· πολλὰς δὲ πλῆθους ἐν παιδοδεί-
βου λαβούλες· διαίταν δὲ οὐ πλεονέκτησαν,
ἀλλὰ πλεονέχοντων γυμνασίων αἰρούμενοι,
καὶ ἄλλα· ἵνα μὴ διαλείβω λέγων· οὕτω
διαζούτες, ὥς τὸν πρὸ τοῦ ἀγωνίας βίου
μελέπῃ εἶναι τοῦ ἀγωνίας, πλεονέκτησαν
ἀποδύονταί πρὸς τὸ σάλδιον, καὶ πάντα
πονοῦσι καὶ κινδυνεύουσιν, ὥς κελεύου
λαβεῖν σέθενον, ἢ σελίον, ἢ ἄλλου ἑνὸς
τῶν τοιούτων· καὶ νικῶντες ἀναρῶντες
πρὸς τοῦ κέρους· ἡμῖν δὲ οἷς ἄδελφον
βίου πρόκειται οὕτω θαυμαστὰ πλεονέχει
τὴ καὶ μελέδει, ὥς ἀδύνατον εἶναι
ἐνδεῶς λόγῳ, ἐπὶ ἅμφω καθεύδουσι,
καὶ κατὰ πολλὰ διατρωμένοις ἀδῶν,
τῇ ἐλπίδι λαβεῖν τῶν χειρῶν ὑπὸ ξείνῳ.
πολλοῦ μὲν τὸ ἀνὰ ἄξιον ἢ ἡρεθυμία τῶν
βίων, καὶ ὅ γε σαρδανάπαλλον· τὰ πρῶ-
τα πάντων εἰς ὀδαιμονίαν ἐφέρειτο.
ἢ καὶ ὁ μεργίτης εἰ βοῦχει, ὃν οὐτ' ἀρο-
τῆς, οὔτε σκαπτήρης, οὔτε ἄλλοι τῶν
κατὰ τοῦ βίου ἐπιπλήθειον εἶναι ὁμηροῦ
ἐφηνον· εἰδὴ ὁ μέγας ταῦτα· ἀλλὰ μὴ

ἀληθὲς μᾶλλον ὁ τοῦ πειρασμοῦ λόγος. ὅς
 χαλεπὸν ἐφίεσιν ἐσθλὸν ἐμμελῆαι. ὃν
 πολλῶν γὰρ δὴ ἴδοντες πόρων διεξελθόν-
 τι μόνος ἀνὴρ ἀγαθὸν ἐκείνων ἵκεῖν
 ἡμῖν πείρησι τοῖς. ὧν ἐν τοῖς ἀνω λόγοις οὐδὲν
 εἶναι πῶς δεικνύει τῶν ἀνδρωπύων ἐχέ-
 ρομεν. οὐδὲ οὖν ἐσθυμνέον ἡμῖν οὐδέ τῆς
 ἐν βραχεὶ ἐσθλῆς μεγάλας ἐλπίδας
 ἀνταλλακτέον. εἴπερ μὴ μέλλομεν οὐκ εἰδὴ
 τε εἶναι, καὶ ἡμῶν οὐκ εἶναι. οὐτι πα-
 ρὰ τοῖς ἀνδρώποισι ἀνδράδε. καὶ οἱ καὶ
 τοῦτο οὐ μικρὸν ἰσχυρὸν ἔχοντες. ἀλλ' ἐν
 τοῖς εἴτε ὑπὸ γλῶσσει, εἴτε καὶ ὅπου δὴ τοῦ
 παντός, ὅντα ἱσχυάνει, δικαστέοις. ὡς
 τὰ μὲν ἀκροσίων τοῦ προσήκοντος ἀμαρ-
 τούντες καὶ συγγνώμης ἴσως παρὰ τοῦ
 Θεοῦ γνῶσις. τὰ δὲ ἐξ ἐπιτηδεύσεως ἰσχυρῶς
 προεχόμενῳ οὐδέ μίαν πῶς αἰτιῶσι τὴν
 οὐκ ἀπολαύσειαν πλεονέκτησιν ὑποσχῶν.
 ἢ οὖν ποιῶμεν φαίη ἡσυχία ἢ ἀλλοτρίῃ.
 τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν ἔχειν, πᾶσαν σχο-
 λῶν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀγνοῦντας. οὐδὲ οὖν τὰ
 σώματα δουλοῦντες, ὅτι μὴ πᾶσα ἀναγ-

κη. ἀλλὰ τῇ ψυχῇ τὰ βέλτερά ποιεῖν,
ὥστε ἐκ δεσμωνείου τῆς πρὸς τὰ τοῦ
σώματος πάθη κοινωνίας αὐτῶν διὰ φι-
λοσοφίας λύουται. ἀμὰ δὲ καὶ τὸ σῶμα
τῶν παθῶν κρείττον ἀπεργαζομένων.
ἔστι γὰρ μὲν τὰ ἀναγκαῖα ὑπηρετοῦν-
τας. οὐχὶ τὰ ἡδίστα. ὥς οἱ γὰρ θεραπεύου-
σιν ἡνίκας καὶ μαγείρους πείνουντες. καὶ
παύσει διερωτώμενοι γῆντε καὶ θάλασ-
σαν, οἷόν τι γὰρ παρὰ δεσπότη φέρουσιν ἀ-
πάγοντες. ἐχθροὶ τῆς ἀσχορίας. τῶν
ἐν ἄδου κορυφομένων οὐδὲν πάσχοντες
ἀνεκτότερον. ἀλεχνῶς εἰς πυρρὴν ζάινοντες.
καὶ κροκίνῃ φέροντες ὕδωρ καὶ εἰς ἰελαμ-
μένον ἀνελχόμενοι πίδαλον, οὐδὲν πέρα τῶν
πόνων ἔχοντες. κουράς δὲ καὶ ἀμπεχό-
νας ἔξω τῶν ἀναγκαιῶν πείεργαζεσθαι.
ἢ δυστυχισμένων ἐστὶ κατὰ τὸν διογηνέου
λόγον, ἢ ἀδικησάντων, ὥς καλλωπιστῶν
εἶναι καὶ ὀνομαζεσθαι, ὁμοίως ἀσχετῶν
ἡγεῖσθαι. φησὶ δὲ τὸ τοῦτο τοιοῦτους, ὥς τὸ
ἐλαβεῖν, ἢ ἀλλοτρίοις γάμοις ἐπιβουλεύειν.
ὅτι γὰρ αὐτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ γὰρ νοῦν ἔχοντι. ζυ-

εἶδα ἀναβεβληῖσθαι. ἥτις τῶν φεύγων ἰμέ-
 ρου φέρειν. ἕως μηδὲν εὐδέναι τοῦ πρόσχει-
 μαίνεσθαι εἶναι, καὶ δάχτυλος ἀλεξήτητον.
 καὶ ἄλλα δὴ τοῦ αὐτοῦ λόγου μὴ περὶ τοῦ
 τῶν ἡσυχίας καλεσκόσθαι. μηδὲ περὶ
 ἑσπερινῶν τοῦ σώματος πλέον, ἢ ὡς ἀμεινοῦ ἡ ψυχῇ.
 οὐκ ἔτι τοῦ γὰρ ὄνειδος ἀνδρείῳ τῶν ἀρχηδῶν
 τῆς προσήγορίας ταύτης ἀξίῳ καλλωπι-
 στω καὶ φιλοσώματον εἶναι, ἢ πρὸς ἀλλότῃ
 τῶν παθῶν ἀγνῶσθαι δευκαῖσθαι. ὁ γὰρ
 τῶν παθῶν σπουδῶν εἰσφέρεισθαι, ὅπως
 ὡς κέχλιστα αὐτῶν τοῦ σώματος ἔξοι. οὐδὲ γὰρ
 γινώσκοντες ἐστὶν ἐαυτοῦ, οὐδὲ σωὶ εὐλο-
 γοῦν τοῦ σοφοῦ παρὰ γέλωτος. ὅτι οὐ τοῦ ὁ-
 ρώμενον ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος. ἀλλὰ ἄλλος δὲ
 περὶ τοῦ τῆς σοφίας, διὸ ἡσυχίας ἐκείνου τῶν
 ὅς τις ποιεῖ ἐστὶν, ἐαυτοῦ ἐπιγινώσεται.
 τοῦτο δὲ μὴ κατὰ μελῶσις τοῦ νοῦ ἀδύ-
 νατώτερον. ἢ λημάντι πρὸς τὸν ἥλιον ἀνα-
 βλεψαι. καὶ παροῖς δὲ ψυχῆς, ὡς ἀδρό-
 ως ἢ εἰπεῖν, καὶ ὑμῖν ἰκανῶς, ἵνα δια-
 τῶν αἰσθήσεων ἡδονὰς ἀνιμῶσιν. μὴ ὁφ-
 θαλμοῦς ἐστὶν. ἵνα ἄλλοις τοῖς τῶν δαυμά-

λοποιῶν ἐπιδείξεσιν ἡ σωμάτων δέαισιν,
δονῆς κλύβρον εἰσάειν ἄντων μὴ δὲ τῶν ὄ-
των διεφθαρμένῳ μαχόδια τῶν ψυχῶν
καταχεῖν, ἀνελευθερίας γὰρ δὴ καὶ λα-
πρινόλητος εἴχονα παρθεὶς ἐκ τοῦ λοιοῦτος
δε τῆς μουσικῆς εἰδους ἐλγίναται πέφυ-
κται. ἀλλὰ πῶς ἐτέρῳ μελαδικλέον ἡμῖν,
πῶς ἀμείνωτε καὶ εἰς ἀμείνον φέρουσιν.
ἢ καὶ δαβὶδ γράμμος ὁ ποιητὴς τῶν ἱερῶν
ἀσμάτων, ἐκ τῆς μαγίας ὡς φασὶ τούβα-
σι λέα καθίστη γέγεται δὲ καὶ αὐδαγ-
ον κομμάτις παρὶ τυχόντα μεθύουσι,
μεχόσαι τὸν αἶχην πῶς τὸν κόμον κα-
τάρχοντα, μελαβαλλόντα πῶς ἀρμονίαν,
ἐπαίχῃσαι σάισι τὸ δώριον, τοὺς δὲ οὐ-
τως ἀναφρονῆσαι ὑπὸ τοῦ μέλους, ὥστε
τούς σε φένους εἰς ψαύτας, ἀσχυομένους
ἐπανεχθεῖν, ἔττοι δὲ πρὸς αἶχόν κεν-
βανηῶσι, καὶ ἐκ βακχολοῦνται. τοσοῦτον
ἐστὶ τὸ δὲ φασὶν ὑγινοῦς ἢ μοχθηροῦ με-
λωδίας ἀναπαυθῆναι. ὥστε τῆς νῦν
δὲ κρατούσης λαΐτης ἡττοῦ ὑμῖν με-
λωδία, ἢ οὐτινος οὐκ ἔστιν ἀσχύσεων. αὐτ-

[illegible]

Thos Page.

καταλείπει αὐτό καὶ κατέχειν ὥσπερ θηρί-
ον λαὸς ὁρμῶν προσῆκε καὶ τοὺς ἀπ' αὐ-
τοῦ θορύβους ἐγρηγορήτους τῇ ψυχῇ, οἱ-
ονεὶ μέστιγ' ἰαχοισμαὶ καὶ θικνουμήρους
κρημίζειν, ἀλλὰ μὴ πάντα χαλινὸν ἡδο-
νῆς ἀνέντασ' ἀειορῶν τοῦ νοῦ ὡς ὁρ
ἡ νύχου ὑπὸ δυσκλίων ἰππῶν ὕβρει φε-
ρομένων πρῶτον ἐμῶν ἀγέσθαι καὶ τοῦ
πυθαγόρου μεμνησθαι. ὅς τιν' συνούτων
τὴν ἀκαταμάχων γυμνασίῳ σιτε καὶ σι-
τίῳ ἐαυτοῦ δὲ μᾶλλον καλὰ σαρκεῦντα,
οὕτως, ἔφη, οὐ παύσει χαλεπώτερον σε αὐ-
τῶν καλὰ σκοδῶν τὸ δεσποτῆριον, διό
δὴ καὶ παρ' ἡμῶν φασὶ τὴν σὸν σῶμα
βλαβὴν προσιδόμενον, τὸ νοσῶν δὲ σῶμα
ἀγαν ὁ παρ' ἡμῶν τοῦ σῶματος, οἷον ἀμ-
πέχου τὴν εἰς τὰ πλεονεκτήματα φε-
ρόμενον. ἐγὼ δὲ καὶ σφαλερὸν εἶναι τὴν
ἐπ' ἀκρὸν ἐνεξίαν ἰατρῶν ἡκούσα. ὅτε οὐτα
τοῖνυν ἡ ἀγαν αὐτῇ τοῦ σῶματος ἐπιμέ-
λεια αὐτῶν τε ἀχυσίλεχτος τὰ σῶμα, καὶ
πρὸς τὴν ψυχὴν ἐμπόδιόν ἐστι. τὸ γὰρ ὑπο-
πεπρωκέναι τούτω καὶ δεσποτῆριον

ἰχωρίον τ' ἀπὸ τῆς, τ'
ἀκαταμάχων καὶ ἀκα-
βῶν ὁ ξεῖνός τις.

μενία σαφής· ἀλλὰ μέν ἐι τοῦτο γε ὑπε-
 ρεῖν μελεῖται μεν, σχολῇ γὰρ ἀν' ἄλλοι
 τῶν ἀνδρῶν πίνων θαυμάσαι μεν. ἢ γὰρ
 ἐν χερσὶ μέγα πλούτω. ἰαὸς δὲ τοῦ σώ-
 ματος ἡδονὰς ἀνιμύζοντες, ἐγὼ μὲν οὐχ-
 ὄρω. πάλιν εἰ μὴ καὶ τοῦτο ἐν τοῖς μύ-
 θοις δρᾶσκοντες ἡδονῶν τινα φέρει δι-
 σαυροῖς καλοῖσιν μεν τοῖς ἐπαυροῦν.
 οἷον μὲν ἐχολοθεῖας περὶ τὰ τοιαῦτα
 δεῖ καὶ εἶναι πεποιθὲς μεν, πολλοῦ δὲ
 δεῖ πένον καὶ αἰσχεῖν ἐργῶν, ἢ λόγῳ πο-
 λὺν προεχέσθαι, τοῦ γὰρ ἡτοῦ χεῖρας πλεί-
 οντες καὶ χυδῖον ψῆγμα, καὶ ἰδὼν μυρ-
 μήκων ἐργῶν ἰδὼν χερσὶ φέρων, ἰοσύντω
 πλείον ἀνιμύσει, ὅσω περ ἂν ἦτον προς-
 δέηται. ἀλλὰ δὲ δὴ πού τι χεῖρας, τοῖς
 ἡτοῦ φύσεως ἀναγκασίαι, ἀλλοῦ ἰαὸς ἡ
 δοναῖς ὁρεῖται. ὥς οἱ γὰρ ἰδὼν ἀναγκασίαι
 ὄρων ἐξὸ γένεσθαι πλείονος τοῖς
 καλὰ τοῦ περὶ τοῦ φερεμεν τοῖς προσ-
 οὔδεν γάσιμον ἐχόντες ἀποβλέψαι, οὐ
 δαμῶν ἡτοῦ εἰς τοῦ πρὸς φέρει ἴσασθαι.
 ἀλλ' ὅσω περ ἂν πλείονος προσπεριβάλλων -

τασφρόν

λαί, τοῦ ἰσοῦ δέονταί ἢ καὶ πλείονος προσ-
βῶ τῆς ἐπιθυμίας ἐν ἀρχήσωσιν. καὶ τὰ
τοῦ ἐξηκασίδου σόχωνα, ὅς φησι. —
"αρχούτου δ' οὐδέν ἑρμῆ πεφασμένον αὐ-
" δεῖται καὶ τῶν.

τῶ δὲ θεόγῳδι προσ ταῦτα διδασκάλω-
χρῆσέν λέγουσι.

ἀλλ' οὐκ ἐύχεται πλὴν οὐκ ἔρχεται ἀρχοῦν οὐτ' ἐύχεται, ἀλλὰ
τέιν οὐτ' ἔρχεται. "μοι εἶη
ἀλλὰ μοι εἶη.

"ζῶν ἀπό τῶν ὀλίγων, μηδέν ἔχοντι κακόν.

Ὁ γὰρ δὲ καὶ διογένης ἀγαμέμνων τῶν πάν-
των ὁμοῦ τῶν ἀνθρώπων ὑπερβίαν,
ὅς γε καὶ βασιλέως τοῦ μεγάρου ἐαυτοῦ
ἀπέφλωε πλουσιώτερον, τὰ ἐλαττόνων,
ἢ ἐκείνος κατὰ τοῦ βίου προσδεῖσθαι. ἢ
μὴν δὲ ἄρ' εἰ μὴ τὰ πονηροῦ τοῦ μωροῦ
προσείη τὰ χεῖρα. καὶ πλέθρα γῆς το-
σα καὶ τόσα, καὶ βοσκημάτων ἱσμοὶ
πλείους, ἢ ἀνδρῶν. οὐδέν ἐξαρκέ-
σει. ἀλλ' οἷμαι προσήκει ἀπούλατε μὴ
ποθεῖν τοῦ πλούτου, καὶ πρὸς τοῦ μὴ τὰ
κεκλιῆσθαι μάλλον φρονεῖν, ἢ τὰ εἰδέναι
αὐτὸν δ' ἀλλοτρίως. τοῦ γὰρ τοῦ σωκράτους

εὖ ἔχει· οὐ μέγα φρονόητος πολυσίου ἀν-
 δρὸς ἐπὶ τοῖς χήμασιν, οὐ πρότερον αἰλὸν
 θαυμάζειν ἔφη, περὶ αὐτὴν καὶ ὅτι κεχρη-
 σθαι τοῦτοιοις ἐπίσταται πειραθῆναι· ἢ
 φειδίασ μὲν καὶ πολὺ κρείσσον ἐστὶν ἄνθρω-
 πῳ μέγα ἐφρόνουν, καὶ τὰ ἐχέφρονι, ὧν
 ὁ μὲν ἡλείοιοι τοῖς δὲ τῶν ἡρώων ἀρχί-
 οιοις ἐποίησά τινι, καλαχέλας αὖν ἦσαν ^{ἀνδ} καλαχέλας·
 ἀλλολεῖω πλούτῳ καλλωπιζόμενοι, ἀ-
 φεύοντες τὴν πένητιν, ὑφ' ἧς καὶ ὁ χρυσοῦς
 ἡ δίδων καὶ ἡμιώτερος αἰπεδείχθη· ἢ
 μεῖο δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀρετῶν οὐκ ἐξαρ-
 κεῖν ἐσθλῶν πρὸς κόσμον ὑποχαμβά-
 νοντες· ἐχέπρονος ἀισχύνης ἀξία ποιεῖν
 οἰόμεθα; ἀλλὰ δὴ τὰ πολούτου μὲν ὑπε-
 ρφόμεθα καὶ τὰς διὰ τῶν αἰσθησέων
 ἡδονὰς ἀνιμάσμεν, καλαχέλας δὲ καὶ
 θωπείας διωξόμεθα; καὶ τῆς ἀρχι-
 λόγου ἀλὼπεκος τὸ κερδαλέον τε καὶ
 ποιικίχον ζηλώσομεν; ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ὁ μάλ-
 λον φευκλίον τὰς φρονόωντι, τοῦ πρὸς
 δόξαν ζῆν, καὶ τὰ τοῖς πολλοῖς δοκῶν-
 τα περὶ σκοπεῖν· καὶ μὴ τὸν ὀρθοῦν λό-

γον ἢ γεμόνα ποιῆσθαι τοῦ βίου, ὥστε καὶ
πάντων ἀνθρώπων ἀντιλέγειν. καὶ ἀδο-
ξεῖν καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ
δὲν, μηδὲν αἰρεῖσθαι λαὸν ὁρθῶς ἐγνω-
σμένων πράκτεϊν. ἢ τοῦ μὴ οὕτως ἔχον-
τα τὸ τοῦ ἀνθρώπου σοφιστοῦ φήσομεν,
ἀπολείπειν, ὅς φυτόν ἐγίγνετο καὶ θη-
ρίον ὁπότε βοῦχοιτο, καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ
καὶ πάντα χεῖμα. εἰπὲς δὴ καὶ αὐ-
τοῦ νῦν μὲν τὸ δίκαιον ἐπαινέσεται πρὸς
τοῖς τοῦτο ἡμῶσι. νῦν δὲ τοῦς ἐναντίους
ἀφήσει λόγους, ὅταν ἡ αἰδίκηαι ὁδο-
κίμοιεν αἰσθῆται. ὅπως δίκης ἐστὶ καλῶ-
νων. καὶ ὥπως φασὶ τοῦ πολυπόδα ἡ
χρῶν πρὸς ἡν ὑποκειμένῳ γένῳ, οὕτως
αἰσθῶν ἡ δὲ χροῖαν πρὸς τὰς λαὸν σωόν-
των γνώμης μεταβάλλεται. ἀλλὰ ταῦ-
τα μὲν που καὶ τοῖς ἡμετέροις λόγοις τε-
λειότερον μαθησομένα. ὅσον δὲ σκια-
γραφεῖν ἡνὰ τῆς ἀρετῆς τοῦ νῦν εἶ-
ναι, εἰ λαὸν ἐξώδεν παιδοματῶν πε-
ρισσομένα. τοῖς γὰρ ἐπιμελεῖς ἐξέκα-
του ἡν ὠφέλειαν ἀθροίζουσιν. ὥπως τοῖς

μεγάλους ἰδὼν ποταμῶν πολλὰ γίνεσθαι
 πολλαχόθεν αἱ προαθήκαι πεφύκασιν.
 Ἦ δὲ γὰρ καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καλὰ
 τίθεσθαι, οὐ μᾶλλον εἰς ἀργαίου προ-
 αθήκει. ἢ καὶ εἰς ἡνίκα οὖν ἐπιστήμην
 ὀρεῖται ἢ γέσθαι ἔχειν ἰδὼν ποιητῇ προ-
 στήκει. ὁ μὲν οὖν βίᾳς ἰδὼν ἤϊε πρὸς ἀργ-
 αλίουσιν ἀπαίρουσι. καὶ πωδανομήνῳ
 ἢ αὖ ποιδὼν αὐτῷ μέγιστα κεχαρισμέ-
 να πρέσβιοι, ἐφ' ὅδιον ἔφη πρὸς γῆρας
 κλησάμενος. ἢ αὖ ἀρετῇ δὲ ἰδὼν ἐφ' ὅδιον
 λέγων μικροῖς ὅρεσις αὐτῷ πάλαι γε φων,
 ὅς γε ἀνδρωπίνῳ βίῳ ἢ αὖ ἐπ' αὐτῷ ὥ-
 φείκειαν ὠρίζετο. ἐγὼ δὲ καὶ ἰδὼν ἡδονοῦ
 ἢ γῆρας καὶ ἰδὼν ἀργαυδωνίου λέγει
 καὶ ἰδὼν τοῦ μακροβιωτάτου παρ' ἑμῶν ἡμῶν
 μαθουσαί γε, ὅς γε χίλια ἔτη λεισκοντα
 δεόντων βιδναί λέγειται. καὶ σύμπαντα
 τοῦ ἀφ' οὗ γέγονασιν ἀνδρωποὶ χρόνον ἀ-
 ναμειβεῖν, ὥς ἐπὶ παίδων διανοίας γεγά-
 σσμαι εἰς τοῦ μακροῦ ἀποσχεπῶν καὶ
 ἀγῆρω αἰδνα οὐ πέρασ οὐδέν ἐστι ἢ ἐ-
 πιννοία λαβεῖν, οὐ μᾶλλον γε. ἢ λαχόντων

ὑποδέσθαι ἡνὶ ἀθανάτου ψυχῆς, πρὸς
οὐκ ἐκ κλῆσθαι ὁρᾷν ἐσαι μὲν ἀνὰ ἐφύ-
δια, πάντα χιθόνι καὶ ἡνὶ παροιμίαν
κινουῦντας. ὁ δὲν ἀνὰ μέλλῃς ὑμῖν ἐπὶ
αὐτοῦ ὡφείλεια γνῆσεσθαι, μηδ' ὅτι χα-
λεπὰ ἡσῖα καὶ πόνου δέοντα, διαλοῦν-
ται ποικιλοῦντα, ἀλλ' ἀναμνησθέντας τοῦ
ὁρᾷν ἐσαντος, ὅτι δέοι βίον μὲν αἰῶνος
αὐτῶν ἔχαστον προαιρεῖσθαι, ἢ δὲν δέ προσ-
δοκῆν ἡ συνηθεῖα γνῆσεσθαι, ἐγγχει-
ρεῖν τοῖς βελήτοις, ἀσχερὸν γὰρ τοῖς πα-
ρὸν καὶ πρὸς μελόντας, ὕστερον ποτὶ
ἀναμνησθῆναι τοῦ παρελθόντος, ὅτε οὐδὲν
ἔσαι πλεον ἄντι μελόντας, ἐγὼ μὲν οὐκ
ἀκράτεια εἶναι κρίνω, ἡ μὲν νῦν εἰ-
ρηκε. ἡ δὲ πρὸς πάντα τοῦ βίου ὑμῖν
συμβουλεύσω. ὑμεῖς δὲ ἡρώων ἀρξῶση-
μέλων μὴ ἡδ' ἀνιάτω προσεοικῆναι δό-
ξητε, μηδὲ ἡνὶ τῆς γλώσσας νόσου πρὸς
πληροῖαν ἡνὶ ἡδὲ εἰς ἡσῖα δυσυκ-
σάτων δείξεται. οἱ μὲν γὰρ ἡ μὲν κρῆ-
τῶν παθῶν καὶ μνησθῆναι αὐτοῖς πρὸς τοῦ
ἰατρῶν ἐρχονται, οἱ δὲ ὑπὸ μαζόνων κα-

λαληφθούτες ἀργώσι μέλλον ἐφ' ἑαυτοῦ
 χαλῶσι· τοὺς δὲ ρυπεύσασθαι οἱ δ' εἰς
 ἀνῆκετον παντελῶς μετ' ἀπορί-
 ας· πρὸς ἀνεχθέντες οὐδέ
 προσσιούσας προσίενται.
 ὃ μὴ πάθητε νῦν ὑμεῖς
 τοὺς ὀρεθῶς ἔχοντας
 τῶν λογισμῶν
 ἀποφθί-
 γοντες·

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on aged, yellowed paper. The script is dense and fills most of the page, with some lines appearing to be underlined or more prominent than others. The handwriting is characteristic of the 16th or 17th century.

A small, handwritten mark or signature, possibly a monogram or a stylized initial, located in the lower left quadrant of the page.